

1938,

No. 33.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

PUBLICATIE van 26 Maart 1938, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van 22 Februari 1938 No. 41, houdende verbodsbepalingen met betrekking tot watervergaarplaatsen in Paramaribo en voorschriften inzake verplichte aansluiting aldaar aan de waterleiding.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaanden algemeenen maatregel van bestuur :

Wij WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van onzen Minister van Koloniën van 11 Januari 1938, 7de Afdeling, No. 13 ;

Overwegende, dat het wenschelijk is krachtens artikel 100, derde lid, der Surinaamsche Staatsregeling verbodsbepalingen vast te stellen met betrekking tot watervergaarplaatsen in Paramaribo, alsmede voorschriften in zake verplichte aansluiting aldaar aan de waterleiding ;

Gelet op artikel 49 der Surinaamsche Staatsregeling ;

Den Raad van State gehoord (advies van 25 Januari 1938 No. 36) ;

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 17 Februari 1938, 7de Afdeling, No. 9 ;

Hebben goedgevonden en verstaan :

Artikel 1.

1. Voor Paramaribo, zooals de grens daarvan is omschreven

*Koninklijk Besluit
Lp No 41e Resolutie*

1938.

No. 33.

in Ons besluit van 23 Maart 1927 No. 17 (G. B. No. 34), houdende verdeling van Suriname in districten, of alsnog nader mocht worden omschreven, gelden ten aanzien van de watervergaarplaatsen en van de aansluiting aan de waterleiding de volgende regelen.

2. Het is verboden:

a. putten, kuilen of andere soortgelijke uit- of ontgravingen te hebben in eigendom of te houden, die klaarblijkelijk bestemd zijn of wel worden gebruikt of zonder eene ingrijpende bewerking of handeling te hebben ondergaan, kunnen worden gebruikt om daaraan water te onttrekken;

b. bakken en tonnen of andere soortgelijke voorwerpen of inrichtingen te hebben in eigendom of te houden, die klaarblijkelijk bestemd zijn voor het opvangen en (of) bewaren van water, tenzij deze bakken en tonnen of andere soortgelijke voorwerpen of inrichtingen watervrij zijn of worden gehouden.

3. Het in het vorig lid bepaalde is niet van toepassing op de werken en voorwerpen of inrichtingen, welke behooren tot de waterleiding.

4. Evenmin is het in lid 2 bepaalde van toepassing op:

a. bij de inwerkingtreding van dit besluit aanwezige inrichtingen, tot behoud waarvan de Gouverneur tot wederopzegging vergunning heeft verleend. In de vergunning stelt de Gouverneur voor elk geval de voorwaarden en bepalingen, welke hij in het algemeen belang noodig acht;

b. sedert de inwerkingtreding van dit besluit in bijzondere gevallen aangelegde inrichtingen, tot aanleg waarvan de Gouverneur tot wederopzegging vergunning heeft verleend. In de vergunning stelt de Gouverneur voor elk geval de voorwaarden en bepalingen, welke hij in het algemeen belang noodig acht.

Artikel 2.

1. Artikel 1 treedt, behoudens de hierna volgende uitzonderingen, in werking op 1 April 1940.

2. Echter zal lid 2, alsmede, voor zoover toepasselijk, de leden 3 en 4 van artikel 1 gelden:

a. van den dag van inwerkingtreding van dit besluit af voor nieuwbouw en voor nieuw gestichte of weder opgebouwde gebouwen en voorts voor gebouwen, welke ingrijpende veranderingen ondergaan door bij- of aanbouw, gedeeltelijke vernieuwing,

1938.

No. 33.

splitsing, vereeniging of verandering van bestemming; een en ander ter beoordeeling van den Gouverneur;

b. van 1 April 1939 af voor woningen met een huurwaarde van f 200.— (tweehonderd gulden) of meer per jaar, voor ziekenhuizen, brood- en banketbakkerijen, winkels waar levensmiddelen worden verkocht, hotels, pensions, societeiten, leprozeninrichtingen, klinieken van tandartsen en geneeskundigen, plaatsen waar genees- of tandheelkundige behandeling geschiedt, en verder alle gebouwen, gebezigd voor instellingen van openbaar nut.

3. De Gouverneur kan den hiervoren bedoelden termijn verkorten wanneer hij van meening is, dat wegens het heerschen of het opkomen van gevaar voor eene epidemie de openbare gezondheidstoestand zulks vordert. Een en ander zal alsdan in het Gouvernements-Advertentieblad worden bekend gemaakt.

Artikel 3.

1. Met betrekking tot binnen het stadsdistrict, als bedoeld in artikel 1, gelegen erven, waarop geene woning staat, althans geene woning, die minder dan een honderd meter verwijderd is van eene tot waterlevering dienende buis der waterleiding, is artikel 1 niet van toepassing.

2. Niettemin is de Gouverneur bevoegd, den Raad van Bestuur gehoord, te bepalen in het algemeen of voor bijzondere gevallen, dat het in artikel 1 bepaalde evenzeer met betrekking tot vorenbedoelde erven zal gelden, met inachtneming nochtans van de in artikel 2 genoemde termijnen.

Artikel 4.

1. De eigenaar van — alsmede hij, die krachtens recht van erfpacht, opstal, gebruik of huur van grond, recht heeft op — een woning of gebouw als in de voorgaande artikelen bedoeld, is verplicht de woning of het gebouw aan de waterleiding te doen aansluiten, uiterlijk op het tijdstip, waarop, krachtens het bepaalde in artikel 2, het tweede lid van artikel 1 ten aanzien van die woning of dat gebouw zal beginnen te gelden.

2. Met betrekking tot de op eenig erf afzonderlijk bewoonde bijgewooven, erfwoningen, kamers, kamerwoningen, dan wel andere woongelegenheden, kan degene, die op grond van het vorig lid verplicht is tot aansluiting daarvan aan de waterleiding — en in

zooverre in afwijking daarvan — volstaan met het beschikbaar stellen van honderd vijf en twintig liter leidingwater per etmaal voor elke door hem verhuurde of krachtens welke andere overeenkomst of met welk ander recht of onder welken anderen titel afzonderlijk ter bewoning afgestane en bewoonde woongelegenheden als bovenbedoeld.

3. De Gouverneur is bevoegd, den Raad van Bestuur gehoord, in bijzondere gevallen vrijstelling te verlenen van de in dit artikel bedoelde verplichting.

Artikel 5.

1. Overtreding van eenig verbod, of het niet nakomen van eenige verplichting, als in dit besluit bedoeld, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden.

2. Heeft de overtreder plaats door een rechtspersoon, eene vennootschap onder firma of maatschap, dan is, behoudens het bepaalde in artikel 53 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Suriname, daarvoor mede aansprakelijk degene, aan wien het beheer van het desbetreffende erf of gebouw is opgedragen of die aan het beheer deelneemt, alsmede ieder der beheerende vennoten of bestuurders.

Artikel 6.

De feiten, in dit besluit strafbaar gesteld, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 7.

Met het toezicht op de naleving van dit besluit en het opsporen van overtredingen, als bedoeld in artikel 5, zijn, behalve de bij artikel 8 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Suriname aangewezen ambtenaren en beambten, belast de Geneeskundig-Inspecteur en de ambtenaren en beambten bij den Hygiënischen Dienst.

Artikel 8.

1. De ambtenaren en beambten in artikel 7 bedoeld, hebben in de uitoefening van het aan hen opgedragen toezicht met de hen in verband daarmee vergezellende personen, tusschen negen uur des voormiddags en vijf uur des namiddags vrijen toegang

tot alle erven en gebouwen in het stadsdistrict als bedoeld in artikel 1.

2. Wordt hun de toegang geweigerd, dan verschaffen zij zich dien desnoods met inroeping van den sterken arm.

3. Is de plaats tevens eene woning of alleen door eene woning toegankelijk, dan treden zij deze tegen den wil des bewoners niet binnen dan op vertoon van eene schriftelijke lastgeving van den Procureur-Generaal.

4. Van dit binnentreden wordt door hen proces-verbaal opgemaakt, dat binnen tweemaal vier en twintig uren aan dengene, wiens woning is binnentreden, in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 9.

1. De in artikel 7 bedoelde personen zijn bevoegd de in het tweede lid van artikel 1 bedoelde voorwerpen of inrichtingen in beslag te nemen.

2. Deze voorwerpen of inrichtingen mogen door den rechter worden verbeurd verklaard.

3. De rechter mag tevens de verwijdering of onbruikbaarmaking bevelen van die voorwerpen of inrichtingen, welke niet in beslag genomen zijn of zijn kunnen worden.

Artikel 10.

1. Zij, die wegens overtreding van eenig verbod, als bedoeld in dit besluit, zijn veroordeeld, zijn verplicht binnen een door den Geneeskundig-Inspecteur daarvoor te stellen bekwamen termijn, het noodige te verrichten tot voorziening in al hetgeen terzake waarvan zij veroordeeld zijn.

2. Na afloop van dien termijn is de Geneeskundig-Inspecteur bevoegd dit te doen verrichten op kosten van den veroordeelde; de toegang daarvoor tot de desbetreffende erven, gebouwen en woningen is onderworpen aan de in artikel 8 gestelde bepalingen met dien verstande dat mede toegang hebben de door den Geneeskundig-Inspecteur tot het verrichten van de noodige werkzaamheden, schriftelijk aangewezen werklieden.

3. De ingevolge lid 2 gemaakte kosten worden verhaald op de wijze, bepaald bij het Koninklijk besluit van 3 April 1869 No. 23 (G. B. No. 24), voor het invorderen van belastingen, zooals dit nader is gewijzigd of zal gewijzigd worden.

1938.

4. Het door den Geneeskundig-Inspecteur aan den Kolonia-
len Ontvanger en Betaalmeester opgegeven bedrag wordt in het
dwangbevel gespecificeerd opgenomen.

Artikel 11.

Waar in dit besluit gesproken wordt van de waterleiding is
daaronder te verstaan de waterleiding der N.V. Surinaamsche
Waterleiding Maatschappij.

Artikel 12.

Dit besluit kan worden aangehaald onder den titel van
„Waterleidingbesluit”.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van
dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad
van State.

Soestdijk, den 22 Februari 1938.

WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

CH. WELTER.

Heeft de opneming daarvan in het *Gouvernements-*
blad bevolen.

Gedaan te Paramaribo, den 26sten Maart 1938.

KIELSTRA.

De Gouvernements-Secretaris,

B10 P. KIKKERT.

Uitgegeven, den 28sten Maart 1938.*De Gouvernements-Secretaris,*

P. KIKKERT.